

Предлозите што ги пласира Али Ахмети не се технички уставни корекции, туку длабоки системски интервенции што би ја смениле природата на македонската држава. Нивните последици би биле долгорочни и суштински.

-Влада со Бадентерово мнозинство значи етничко вето врз изборната волја и трајна политичка нестабилност.

-Бадентер во Уставниот суд значи крај на владеењето на правото и замена на Уставот со етничка математика.

-Финансиски независни општини значат економска и територијална фрагментација и фактичка федерализација.

Збирно, овие предлози создаваат ослабена, блокирана и етнички поделена држава.

1. Влада формирана со Бадентерово мнозинство=двоен легитимитет

Што значи тоа во пракса? Освен парламентарно мнозинство, Владата би морала да има и посебно мнозинство од пратениците на заедниците, де факто етничко вето.

Последици:

- Владата повеќе не би се формирала врз политичка програма и изборен резултат, туку врз етничка согласност.
- Секоја поголема заедница би имала можност да спречи формирање Влада.
- Државата би престанала да биде граѓанска во суштина, не само на хартија.
- Засилување на моќта на една партија (ДУИ) како неизбежен фактор, без оглед на изборниот резултат.

Ова би ја претворило Македонија од парламентарна демократија во систем со трајна нестабилност.

2. Бадентерово одлучување во Уставниот суд, е најрадикалниот и најопасниот дел.

Последици:

- Уставниот суд престанува да биде правен орган, станува политичко-етнички арбитражен совет.
- Правото се заменува со етничка математика – одлуките не би зависеле од Уставот, туку од тоа кој блок е за.
- Парализа на уставниот поредок – секоја чувствителна одлука би можела да биде блокирана.
- Нема таков модел во Европа, дури ни во најдлабоко поделени држави Уставниот суд не функционира на етнички вето-принцип.

Ова значи крај на унитарниот уставен систем и директен удар врз владеењето на правото.

3. Длабока децентрализација и финансиска независност на општините во македонскиот контекст би имало сериозни ризици.

Последици:

- Богати и сиромашни општини со драстично различен квалитет на услуги.
- Локални елити со огромна моќ и слаба контрола.
- Општините со доминантно една заедница би станале фактички автономни зони.
- Слабење на централната држава, без реална можност да спроведува политики еднакво на целата територија.

Ова не е обична децентрализација, туку чекор кон федерализација без формално да се каже.

Македонија би се движела од: унитарна држава со мултиетничко општество
кон федерализиран, етнички блокиран систем

Овие предлози не се во интерес ниту на Македонците, ниту на Албанците, ниту на која било заедница. Тие носат кон сервирање на моќта на политичките елити, пред сè на ДУИ, преку трајна институционална зависност на државата од етнички клуч и е спротивна на тоа што САД и ЕУ го очекуваат од Македонија, за стабилни институции и напредок кон Европа.

